

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó

1-én és 15-én.

Egyes példány nem kapható.

Előfizetést ár fél évre 5 korona.

Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI GYÁR- ÉS KISZÁRSZETULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESETŐJE.Kiadótulajdonos és felelős szerkesztő:
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VII., Városligeti fasor 1.
hova az előfizetési összegek, valamint a
kéziratok küldendők.

Előfizetési ár fél évre 5 korona

Kéziratok nem lesznek ciszváradva.

TARTALOM. Az árukészlet. A szabadalmi jog megsértése. — Kevés a cigaretta — Vegyesek. — Ajánlati hirdetés.

A szabadalmi jog megsértése.

Ezen cím alatt a napilapokban egy figyelmeztetés jelent meg, melyről eleinte azt hittük, hogy végre valahára feltalálták a kormányozható leghajót és talán egy gazember ezt utánozta volna. Az íteletet teljes szövegben közölték, tehát valószínű, hogy fontosabb dologról volt szó. Feltevéseink azonban hamis volt, mert ez a világot felforgató ügy abból állott, hogy Heisler Henrik Christ-ban (Cseh orsz.) szivarszívó szopokát talált fel, a melyre szabadalmat kért. Az egyik helybeli szivarszipka gyáros November ur, annyiban sértette meg ezen szabadalmat, hogy ugyanilyen szivarszipkákat gyártott, erre Heisler bepörölte Novembert és November urat júliusban el is ítélték.

November urrai azonban áprilist jártattak, miért is utánozta ezeket a görbe szipkákat. Ha November ur az egyenes uton haladt volna és gyártotta volna tovább a szipkáit, melyek eddig szintén egyenesek voltak, úgy a világ nem tudta volna meg, hogy Christ-ban a magyar dohányzó világ részére új fajta szivar szívó szopokák készültek, melyekben az új egyedül az, hogy háromszor annyiba kerül, mint a közönséges egyenes szipka.

Nem is foglalkoztunk volna ezzel, ha Heisler ur felhívását az árusokhoz, nem pedig a nagy publikumhoz intézte volna, melynek voltaképpen semmi köze a dologhoz. Három év előtt történt hasonló eset, a mikor is a szabadalom tulajdonos szintén a publikumhoz fordult, nem pedig a dohányárúhoz. Már most a dohányárúnak tudvalevőleg más dolga van, semhogy a lapok hirdetési rovatát elolvassa, ha pedig elárúsítja ezeket a szabadalmat sértő szipkákat kész a baj. Kérdjük most, miért teszi ki magát a dohányárús ezen szivarszipkákat miatt a bajnak? Nem kötelessége-e a gyárosnak informálni az elárúsítókat az árura vonatkozó dolgokról. Ha egy külföldi gyáros nálunk be akar vezetni egy árut, mindenekelőtt felkeresi az elárúsítót vagy a közvetítőt. Így van ez minden tisztességes szakmával, csak a dohányárúsokat tekintik, nagyon is kicsinynek, csekélynek ahhoz, hogy sem a kegyeikbe jutni iparkodjanak. Ezek az idegen gyárosok azt hiszik, hogy a dohányárúsok tisztán az ő céljaikra léteznek.

Ha a publikum tud az áruról, akkor már minden meg van, nálunk az árus nulla. Nos hát ezt az alkalmat fel fogjuk használni arra, hogy ezen uraknak megmagyarázzuk a helyzetet.

Folyton azon jajgatunk, hogy hazai iparunk pang és mégis látjuk, hogy a m.

kir. dohányjövédék elárúsítói nap-nap után idegen, külföldi gyárosok rossz, drága és primitív előállítású árucikkjeit árúsítják s e mellett még csak mustrákat, árjegyzékeket vagy az őket e tekintetben érdeklő, mint a jelen esetben is hirdetésekkel sem küldik meg s így aztán, sok-sok kellemetlenségnek va mak kitéve, A nagyárúsoktól is elvárhatnók, hogy figyelmeztessenek a gyárosokat, hogy ne a publikummal közöljék ezen dolgokat, hanem azokkal, a kiket első sorban érdekel, a dohányárúsokkal. A kisárudák különleges organizációja következtében minden áru nyer azáltal, hogy a kisárús eladja. Ez azonban csakis a kisárús munkájának a következménye, tehát megérdemelnének egy kis figyelmet s előzenyességet. Bolond dolog, hogy néha egy-egy gyáros nagyon keveset több ezer kisárús, mintegy kötelességszerűen terjeszti. Ha aztán a gyáros már „be van vezetve“, a kisárús nyeresége mind kisebb és kisebb lesz.

Ha a gyáros egyenesen hozzá fordulna, akkor a kisárús kötelességből, no meg egy kevés önérdékből is ajánlaná az árucikkjeit, a minek aztán a gyáros nem vallaná kárát. Tehát az árus ne függjön a gyárostól, de fordítva legyen.

Kevés a cigaretta!

Volt idő, a mikor ez a felkiáltás jogs volt, abban az időben, a mikor egy rövid év alatt a fogyasztás százszorososan emelkedett. Az akkori 4 fajta helyett 10 új fajtát hoztak be, olyanokat, melyeket eddigéleg nem is láttak, úgy, hogy száz meg száz ezer új fogyasztó jelentkezett, a kik aztán ezen új fajtákat nagyhamar el is szítták.

Körülbelül egy évig tartott, a míg ezt a borzasztó nagy forgalmat kitudták elégiteni, de akkor is csak úgy, hogy az osztrák dohányegységárúsok sok időn át cigarettáit önérdékben adta el s így segítette ki a magyar egyedárudát a zavarból. Így volt, aztán csak lehet az, hogy olyan készletet készítettek, a mely a szükségletet teljesen fedezte. Azóta körülbelül 25 év telt el s a cigaretták forgalma nőttön-nőtt. Mi volt azonban a gyártás akkoriban a maihoz képest. Mindenekelőtt kétszer annyi a gyár ma, mint akkor volt, azután egyszerű gépeket hoztattak, köztük olyanokat is, melyről még fogalmuk sem lehetett akkoriban. A dohány monopólium különböző szakmáinak vezetői nem elégedtek meg azzal, hogy ezt az iparágat szerény korlátok között előre vigyék, hanem körülnéztek a világban s minden újítást e téren bevezettek nálunk is.

De mit ér mindez! oly szűkeblűség foglalt tért, mely az állam pénzügyi helyzetével is

összefüggésben van, s a mely miatt nem történt meg, hogy több gyár állítottott volna fel, a mint szükséges lett volna. Hamis azonban az a nézet, a mely szerint az a kamatvesztéség ilyen befektetett millióknál nem éri el soha sem azt a többletet, a mit esetleg nyerünk.

Ez teljesen hamis feltevés s azáltal az állam sok milliót veszít, hogy t i nem tud elegendő cigaretta készletet nyújtani. Nem tudnak eléggé változtatni új meg új fajtákat forgalomba hozni s a mi a legrosszabb a mir elfogadott fajtákat nem tudják olyan mennyiségben csinálni, a mint azt a mai forgalom megköveteli. Folyton majd ennél, majd meg amannál a fajtánál mutatkozik hiány a mi az üzlet menetnek hátrányára van. Nem ritka azon eset, hogy a fogyasztó heteken át nem kap egy bizonyos fajta cigarettát, a míg azt elfelejti s az árusnak nagy megerőltetésébe kerül, a míg ismét bevezetheti.

Az üzletmenet ezáltal annyira corumpáltatik, hogy ebbe aztán rendszert hozni nem képes semmiféle ember. A hivatalnokokat ilyen dolgokkal ép úgy elkedvetlenítik, mint az árust. Számításbeli tévedések, rendetlenség az egész vonalon végül pedig a cigaretta-csempészet felvirágzása a következménye az ilyen eljárásnak.

A „Hölgy“ cigarettából pl., a melyből naponta egy fél millió fogy, számításunk szerint, több száz milliót kellene készíteni. Valószínű, hogy jelenleg a raktárokban abszolút semmiféle készlet nincs, miután a mit készítenek gyorsan el is fogy. Dráma cigaretta pl. hetek óta egyáltalában nem kapható, miáltal az olcsóbb török dohányok forgalma nő. Jól tudjuk mért s ép így nő a Pursicani, valamint a közepfinom Török dohány forgalma azon pillanatban a mikor a Hölgy cigaretta nem kapható.

Nem hiszünk, hogy hasznos lenne az államra nézve, ha egy olyan iparrággal mind a minő a dohánymonopólium, annyira mostohan bánunk, hogy a legszükségesebb befektetéseket is megvonják. Hisz minden körülmény azt mondja, hogy ezen befektetés felszeresen kifejlesztődnek, valamint az is bizonyosodott, hogy minden újjal berendezett gyár még eddig fényes jövédelmet hozott mindjárt kezdettől fogva, ezért tehát, no meg tán azért is, mert egy kevés szükséges, kérjük az illetékes faktorokat: több gyárat!

Vegyesek.

Az újpesti nagyárudá. Július 8-ikán reggel kilencz órakor a fő- és székvárosi m. kir. pénzügyigazgatóság előtt indult meg a tárgyalás az újpesti nagyárudára beérkezett ajánlatok felett.

A pénzügyigazgató helyettes, Hilbert pénzügyi tanácsos megnyitván az értekezletet, tudatta a jelenlevőkkel, hogy lő ajánlat érkezett be, melyeket sorszerint nyitottak fel s Szikszay pénzügyi titkár felelvasta őket.

Benyújtottak:

	százalék
Teichl Zsigmond, Ujpest	0.7
Schwartz Lipót, Ujpest	0.6
özv. Berkovits Imréné, Ujpest	0.7
Veszprémi József, Ujpest	0.98
Wahlstreich Imre, Ujpest	0.5
Heller A. és neje, Márm.-Sziget	1.30
Ruhmann Ödön, Budapest	1.97
Link Bernát, Ujpest	0.7
Deutsch Hermann, Polgári	0.64
Mátsáko József Budapest	1.4
Márton J. K., Nyitra	0.65
Löwi Adolf E. és Aczél Gyula, Ujpest	0.9
Steiner József, Budapest	2.21
Körpésd Lajos, Ujpest	0.7
Deutsch Zsigmond, Ujpest	0.66
Kovács R. József, Budapest	0.7

A jegyzőkönyv hitelesítése után a befolyt ajánlatokat a miniszteriumba küldték, a hol is a XIII. osztály referál ez ügyben s ez az osztály proponálja azt is, hogy kinek adandó a nagyáruda s felterjeszti aztán magasabb helyre jóváhagyás végett.

Fapiros dohányról Zimmer boroszlói vegyész szabadalmat kapott oly eljárásra, melyvel dohányrostokból papirosanyagot készít. Az ő mai sikerét sok vizsgálódás előzte meg, melyek mind csak azért nem vezettek sikerre, mert a vegyszerek, melyek a dohányrostot kiválasztják, az anyagot annyira megtámadták, hogy az hasznavehetetlenné vált. Az új eljárásnál azonban a rost megtartja természetes erősségét, puha és rugalmas s így papirosgyártásra kiválóan alkalmas.

Hamis fizkoronások. Alig, hogy a tiz koronás aranyak forgalomba kerültek — büinos kezek már is hamisítják. Eme hamisítványok, ugy szinuket, formájukat, sőt fényüket illetőleg is; meglepően hasonlítanak az eredetihez. Ha nem hamisítványról lenne szó, még sikerültnek mondhatnók. Természetesen egyszerű ólomdarab, mely, ha kemény tárgyra ejtjük azonnal felismerhető; mert szerencsére az arany nemes csengését a hamisítók még sem képesek utánozni. Jó lesz ha minden aranyat ezen irányban vizsgálunk meg.

Szerkesztői üzenetek.

A. L. Budapest. Nem közölhető. — **Sz. J. Kecskemét.** Legközelebb bővebben foglalkozunk a dologgal mert ez az összes dohányárusokat közelről érdekli. — **W. K. Budapest.** A pályázati hirdetményt mai számunkban hozzuk. — **Z. B. Arad.** Magánügy, miért is ezzel nem foglalkozhatunk. — **D. E. Veszprém.** Mindig csak a dohányárusok érdekét szolgáljuk és ebben el nem csüggedünk. Elismerésért köszönjük.

T. cz. előfizetőinkhez.

Felkérjük mindazon t. cz. előfizetőinket, kiknek előfizetésük június hó végével lejárt, hogy postafordultával előfizetésüket megújítani és postautalvánnyal

5 KORONÁT

beküldeni sziveskedjenek.

Tudatjuk egyuttal tisztelt előfizetőinkkel, hogy azon esetben, ha lapunkat kétsébesítéskalkalmával elfogadták, azt folytatólag meg is küldjük, s hogy az mindaddig előfizetési kötelezettséggel jár.

A
DOHANYÁRUSOK KÖZLÖNYE

Kiadóhivatala, Budapeston.

58842 sz.
IV. 1902.

Ajánlati hirdetmény.

A székesfővárosi m. kir. pénzügyigazgatóság részéről közhírré tétetik, hogy a Budapest székesfőváros I-ső kerületében megüresedő dohány nagy- és különlegességi-áruda betöltése iránt zárt írásbeli ajánlatok utján 1902. év július 30. napján d. e. 9 órákor ezen pénzügyigazgatóságnál versenytárgyalás fog tartatni.

Az árlejtés tárgyát a versenyzők által az eladás után követelt járulékok fogja képezni és a dohány nagy- és különlegességi-áruda kezelése annak fog adatni, ki a legcsekélyebb eladási díjat követeli; mindazonáltal a kincstár fentartja magának a jogot, hogy a versenyzők között szabadon választhasson, minélfogva ajánlattevők közül azért mert ajánlata nem fogadtatott el a kincstárral szemben senki igényt nem támaszthat.

Az eddigi dohány nagy- és különlegességi árus az áruda kezelését és pedig az általános forgalomban levő dohánygyártmányok forgalma után 0.9%, azaz kilencztized százalékot, a különlegességi áruda forgalma után 2.5%, azaz két és fél százalékot élvezett, volt pedig az 1901. évben az általános forgalomban levő dohánygyártmányokban elért forgalom 611.730 K. 51 fill., mely összegből a hozzá utalt 730 K. 51 fill. kisárus szükségletére 538.334 kor. 59 fill., a mérsékelt áru pipadohány forgalmára 9109 kor. 68 fill. és saját kicsinybeni elárúsítására 68.286 kor. 24 fill. esett; a különlegességi gyártmányokban elért 1901. évi forgalom 121.738 kor. 64 fillér volt.

A dohány nagy- és kisárudával kapcsolatosan bélyeg- és váltóúrlap eladásból pedig az eddigi nagyárus az 1901. évben bélyegben 22.896 kor., váltóban 1208 kor., összesen 24.104 korona forgalmat ért el.

Vállalkozó az általános forgalomban levő dohánygyártmányok árjegyzékében felsorolt valódi havanna szivarok elárúsítására is nyerhet engedélyt.

A dohány nagy- és különlegességi árus köteles az összes dohányanyagot a budapesti m. kir. központi dohánygyáraktárból közvetlenül beszerezni és abból a hozzáutalt és még utalandó dohánykisárusok szükségletét kielégíteni; köteles továbbá a dohánygyártmányok minden egyes neméből a pénzügyi igazgatóság részéről meghatározandó és jelenleg 13329 kor. 66 fill. értékkel meghatározott tartalékkészletet folyton ériatellenül tartani és ezenkívül a napi eladásra szükséges gyártmány mennyiséget készletben tartani. A tartalékkészletből az általános forgalomban levő dohánygyártmányokra 9629 kor. 34 fillér, a különlegességi gyártmányokra pedig 3703 korona érték esik.

A csonkithatlan részlet első beszerzésére óvadékkal elfogadható értékpapirokban vagy készpénzben letéendő biztosíték mellett a nagy és különlegességi árus kérelmére a tartani köteles csonkithatlan részlet értéke erejéig hitel is engedélyeztetik.

Az államkincstár a dohány nagy- és különlegességi áruda jövedelmére semmiféle kezességet nem vállal és a nagy- és különlegességi árus csak az eladási díjra, valamint a nagyárudával járó dohánygyártmányok és bélyegjegyek kicsinybeni elárúsításából eredő jövedelemre tarthat igényt, a melyből a nagyáruda kezelésével járó összes kiadásokat fedezni tartozik.

A nagyáruda csak minden tekintetben megfelelő és a várban fekvő helyiségben gyakorolható.

A versenyben részt nem vehetnek, kik tör-

vény szerint szerződésre nem képesek vagy valamely büntett, c-empészet vagy más természetű jövedéki kihágás miatt jogérvényesen elítéltek. Ha ilyen körülmény az ület átadása jutna a hatóság tudomására, az igazgatóság jogában álland az engedélyt azonnal elvonni.

Azon ajánlattevő bánatpénze, kinek ajánlata elfogadtatik, a csonkithatlan készlet beszerzéseig visszatartatik és köteles ajánlattevő a nagy- és különlegességi áruda kezelését az erre vonatkozó értesítés, illetve felhívásban kitüntetendő határidő alatt átvenni, ha pedig azt nem tenné vagy ha ajánlatától a versenytárgyalás után visszalépne, letett bánatpénzét elveszti és a nagyáruda betöltése céljából az ő karára és költségére új versenytárgyalás fog kiíratni.

A ki írásbeli ajánlatot kíván benyújtani, köteles a fentjelzett csonkithatlan készlet értékének 10 százalékát, vagyis 1040 kor nat készpénzben vagy biztosítékul elfogadható értékpapirokban a budapesti m. kir. állampénztárnál bánatpénzként letenni és az állampénztártól nyerendő nyugtát ajánlatához csatolni.

Az ajánlatokban a követelt díj nemcsak számokkal, hanem betűkkel is kiírandó és abban azon nyilatkozat és felveendő, hogy ajánlattevő az árlejtési feltételeket ismeri azoknak magát aláveti.

Az ajánlatban egyuttal a magyar állampolgárságot, nagykorúságot, polgári állást, erkölcsi kifogástalanogot is vagyoni állapotot igazoló bizonyítványok is csatolandók. Hiányos vagy a felsorolt kelleknek nem tartalmazó vagy olyan ajánlatok, melyek határozatlanul állítanak ki, vagy más versenyzők ajánlatára hivatkoznak, vagy a kitűzött határidő után nyújtanak be, ugy nemkülönbön táviratok is figyelembe nem vétetnek.

A további feltételek valamennyi m. kir. pénzügyi igazgatóságnál és pénzügyi biztosságnál megtudhatók, valamint a dohánygyártmányok eladására vonatkozó szabályokól kivethetők.

Az akkép felsorolt és 1 koronás bélyeggel ellátott írásbeli ajánlatok a székesfővárosi m. kir. pénzügyi igazgatóság főnökénél (Budapest, IX., Vámpalota I. 19.) 1902. július hó 29. napján déli 12 óráig személyesen vagy postán benyújtandók s a borítékban kitüntetendő: „Ajánlat a budapesti I. ker. dohány nagy- és különlegességi áruda átvételére” és „Terhelve 1340 koronával szóló állampénztári nyugtával.”

Az ajánlat mintája:

En alulírott hajlandó vagyok a budapesti I. ker. dohány nagy- és különlegességi áruda kezelését az e részben fennálló szabályok szem előtt tartása és az általános forgalomban levő dohánygyártmányok után . . . (betűkkel kiírandó) . . . %, a különlegességi dohánygyártmányok után pedig . . . (betűkkel kiírandó) . . . % eladási díj kikötése mellett átvenni.

Egyuttal kijelentem, hogy dohány nagy- és különlegességi árusok részére fennálló szabályokat, valamint az ajánlati hirdetvényekben foglalt feltételeket ismerem és azoknak magamat alávetem.

Polgári áhásomat, kifogástalan erkölcsiséget, magyar állampolgárságomat, nagykorúságomat és vagyoni viszonyaimat feltüntető hatóságai bizonyítványokat és 1340 korona bánatpénzem letételének igazolásául az állampénztári nyugtát csatolom.

Az árudát Budapesten I-ső kerület utcza . . . sz. helyiségemben fogom kezelni.

Budapest, 1902. június hó 22-én.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

(ORGAN DER TABAK-GROSS UND KLEINVERSCHLEISSER UNGARNS).

INHALT. Verletzung des Patentrechts. — Zigaretten-Mangel. — Vermischtes.

Verletzung des Patentrechts.

Als wir dieser Tage in den Tagesblättern unter diesem Titel eine Warnung in dem Inseratentheile lasen, da vermeinten wir, es habe Jemand das lenkbare Luftschiff erfunden, welche Erfindung irgend ein Bösewicht nachgeahmt hat. Nachdem das Urtheil des Gerichtshofes vollinhaltlich publizirt war, musste es sich offenbar um etwas Bedeutendes handeln. Indess wurde unsere Annahme widerlegt, denn das welterschütternde Ereignis bestand einfach darin, dass Herr Heinrich Heisler in Chrast (Böhmen) eine Papierspitze erfunden hat, worauf er sich ein Patent nahm.

Dieses Patentrecht hat nun der hiesige Fabrikant, Herr November, insoferne verletzt, als er ebenfalls diese Papierspitze fabrizirte. Der Fabrikant Heisler wurde nun klagbar und der Gerichtshof verurtheilte denn auch November so wie es sich gebührte.

Dass der arme November durch Nachahmung dieser Spitze in den April geschickt wurde, ist eigentlich Nebensache. Wozu ahmt er auch Zigarrenspitzen nach die krumm sind. Wäre er den geraden Weg gegangen, so hätte er seine Zigarrenspitzen, die gerade sind weiter fabrizirt und die Welt hätte nichts davon erfahren, dass man in Chrast in Böhmen um das Wohl der ungarischen Raucherwelt derart besorgt ist, um diese mit einer Papierspitze zu versehen, die zweimal so viel kostet wie die gewöhnliche, was einzig und allein, das Ungewöhnliche dabei ist.

Wir hätten gleichwohl von diesem grossen Ereignisse keine Notiz genommen und Herrn Heisler ruhig seine Zigarrenspitze hier verkaufen lassen, wenn er sich mit seinen Publikationen an die Verschleisser und nicht an das grosse Publikum, dem die Geschichte eigentlich gar nichts angeht, gewendet hätte. Vor drei Jahren war es, wo viele Trafikanten gelegentlich einer derartigen Patentverletzung aus dem Grunde viel Unannehmlichkeiten hatte, weil auch damals der Patentinhaber es nicht der Mühe werth hielt, sich an die Verschleisser, sondern an das Publikum mit seinen Publikationen zu wenden. Bekanntlich haben die Tabak-Trafikanten ganz etwas Anderes zu thun, als den Annonzenthail der Tagesblätter zu lesen und wenn sie es übersehen, dass der Verkauf solcher Artikel verboten ist, dann ist das Unglück fertig.

Wir fragen aber, wie kommen die Verschleisser dazu, diesen Papierspitzen zu Gefallen sich Unannehmlichkeiten auszusetzen?

Muss nicht der Fabrikant eines Artikels einzig und allein Werth darauf legen, dass diejenigen die sich ehrlich damit abplagen, seine Waare abzusetzen, von Allem was den Artikel betrifft, genau zu

informiren und zu unterrichten? Wenn irgend ein ausländischer Fabrikant seinen Artikel hier einführen will, so sucht er in erster Reihe Zwischenhändler und Verschleisser auf. So geschieht es bei allen ordentlichen Branchen, nur die Tabak-Trafikanten beachtet man als viel zu unbedeutend um ihre Gunst zu erobern. Diese fremden Fabrikanten scheinen zu meinen, dass die Tabak-Trafik nur für ihre Zwecke da ist. Wenn nur das Publikum unterrichtet wird, dann ist schon Alles gut, der Trafikant ist bei ihnen eine Null. Nun, wir werden diese Gelegenheit dazu benutzen um Vielen dieser Herrschaften den Standpunkt klar zu machen.

Fortwährend wird bei uns darüber gemurmelt, dass die heimische Industrie nicht vorwärts kommen kann und da sehen wir die Anomalie, wie sich König Tabak-Trafikanten dazu hergeben, Waaren die jedes Kind erzeugen kann, für theueres Geld aus dem Auslande zu beziehen und an ihre Kunden zu verschleissen, dabei nicht einmal jene Achtung von Seite dieser Fabrikanten geniessen, dass man ihnen Prospekte, Preiscurante, Muster und derlei Mittheilungen zugehend macht, wie sie die in Rede stehende war, eine Unterlassung, die möglicherweise vielen Verschleissern Unannehmlichkeiten bereiten könnte.

Aber auch von den Grossverschleissern, welche diese Waaren an die Kleinverschleisser abgeben, könnte man erwarten, dass sie in erster Reihe darauf Bedacht nehmen müssten, dass all diejenigen Fabrikanten, die hier ihre Waaren absetzen wollen, nicht mit dem Publikum direkt, sondern mit den Verschleissern verkehren. Durch die eigenthümliche Organisation des Kleinverschleisses, wird nämlich jedes Produkt das in denselben gelangt weit werthvoller als es dies in der That ist. Dies geschieht aber durch die Mühe und Arbeit des Verschleissers, weshalb, wenn er einen Artikel neu einführen soll, ihm auch ausserordentliche Concessionen gemacht werden müssten.

Es darf nicht geschehen, dass man es fremden Fabrikanten gar so leicht macht, in kurzer Zeit Tausende von Verschleissern für ihre mitunter sehr problematischen Artikel zu erlangen. Der Verdienst des Verschleissers wird selbstverständlich geringer und schwindet endlich zur Geringsfügigkeit, wenn der Fabrikant sozusagen „eingeführt“ ist, indem er sich an das Publikum wendet, welches den Artikel sucht. Dem Verschleisser fällt die umgekehrte Rolle zu. Er wird den Artikel, der ihm neuen Nutzen in Aussicht stellt, schon selber empfehlen. Es darf nicht geschehen, dass er in einem Abhängigkeitsverhältnis zum Fabrikanten steht, im Gegentheil, das Umgekehrte muss der Fall sein.

Zigaretten-Mangel.

Es hat eine Zeit gegeben, wo der Mangel an Zigaretten gerechtfertigt war. Zur Zeit, als der Consum derselben in dem kurzen Zeitraume von einem Jahr unerwarteterweise um das Hundertfache gestiegen ist, konnte natürlich den plötzlich laut gewordenen Ansprüchen kaum Genüge geleistet werden. Der Versuch anstatt vier Gattungen Zigaretten, die sehr ungeschickt angefertigt waren, zehn Sorten einzuführen, Sorten, die man bisher niemals gesehen, schlug derart durch, dass sich mit einmal Hunderttausende neue Raucher meldeten, welche diese Sorten, kaum dass sie in den Verschleiss gelangten sofort aufconsumirten.

Es dauerte ungefähr ein Jahr, bis man den nothwendig gewordenen kolossalen Consum zu bewältigen im Stande war und hätte wahrscheinlich die Verlegenheit noch viel länger ange dauert, wenn nicht die österreichische Tabak-Regie der ungarischen Tabak Regie diese Fabrikate Monate hindurch zum Kostenpreise geliefert hätte. Nur so wurde es möglich, dass man inzwischen vorräthe anfertigen liess, die dann den Bedarf vollständig deckten. Seither ist beinahe ein Vierteljahrhundert vergangen und der Consum von Zigaretten stieg fortwährend, in einer kaum für möglich gehaltenen Weise. Aber auch vieles Andere hat sich seither geändert!

Was war damals die Fabrikation im Verhältnisse zu heute?

Vorerst verdoppelte sich die Anzahl der Fabriken, dann vergrösserte man die vorhandenen Fabriken, dann führte man grossartige Maschinen für Fabrikationszwecke ein. Maschinen, von denen man damals keine Ahnung hatte. Die Leiter der verschiedenen Ressorts auf dem Gebiete des Tabak-Monopols begnügten sich nicht, wie damals, diese Industrie in enge Grenzen zu betreiben, sondern hielten und halten noch heute Umschau auf allen namhaften Plätzen der Welt um Neues zu schaffen und es für das Tabak-Monopol nutzbar zu machen.

Doch was rüzt das Alles! Es hat eine Englerzigkeit platzgegriffen, die theilweise mit den Staatsfinanzen zusammenhängt und die es merkwürdigerweise nicht gestattet, dass das Tabak-Monopol noch jene viele Millionen investire, die da nothwendig wären um noch einige errossangelegte Fabriken im Lande zu errichten. Unglücklicherweise ist aber auch die Berechnung falsch die auf Grund höher investirtes Kapitalien basirt und deren Ergebnis die falsche Annahme ist, dass der Zinsenverlust solcher investirtes Millionen nicht wett gemacht werden könnte mit dem Mehrertragnisse welches daraus eventuell resultiren würde.

Falsch, grundfalsch ist, wie gesagt diese Annahme, zumal dem Staate viele Millionen dadurch entgehen weil die Vorräthe nicht genügen, namentlich bei der Zigarettenfabrikation aber ganz bedeutende Schäden verursachen.

Der Mangel an Zigarettenfabriken verhindert es, dass die k. ung. Tabak-Regie den Artikel, wie es nothwendig wäre ausbreite, verhindert, dass neue Sorten eingeführt werden können und dass wohlfeile Sorten angefertigt werden, die aus unseren inländer feinen Tabaken leicht hergestellt werden könnten.

Und was das Schlimmste ist, selbst die eingeführten Sorten, die flotten Absatz finden, können nicht in jenen Quantitäten angefertigt werden, wie ihn der Consum bedarf. Fortwährend tritt Mangel ein, bald bei dieser, bald bei jener Sorte, was dem Geschäfte riesig schadet. Nicht selten ereignet es sich, dass die Consumenten wochenlang eine Sorte nicht erhalten können, bis sie an derselben längst vergessen und die Verschleisser Mühe haben den Artikel wieder in Erneuerung zu bringen.

Der Verschleiss wird durch derartige Vorkommnisse derart corumpirt, dass Ordnung in

denselben zu bringen keiner Finanzbehörde gelingen kann.

Die Beamten welche mit den Waaren manipulieren, werden ebenso chicanirt, wie Gross- und Kleinverschleisser. Fehler und Irrthümer in den Berechnungen, Unordnungen auf allen Linien, schliesslich Förderung des Zigaretten-schmuggels in grossartiger Weise, dass sind die Folgen welche entstehen, wenn Artikel wie diese zeitweilig fehlen.

Die „Hölyg“-Zigarette, deren Consum wir in der Hauptstadt allein auf eine halbe Million Stück pro Tag beziffern, von ihr müssen einige Hunderte Millionen stets vorrätzig sein. Gegenwärtig dürfte wahrscheinlich gar kein Vorrath in den Fabriken und Magazinen liegen, zumal dass, was rasch angefertigt wird, ebenso rasch wieder abgeht. Die Drama-Zigaretten sind seit Wochen überhaupt nicht zu haben, wodurch der Consum der billigen türkischen Tabake steigt. Wir wissen recht, gut warum; ebenso dürfte der Pursicaner, wie auch der középf. Türk dohány an Consum zunehmen, in dem Augenblicke, wo die „Hölyg“ nicht geliefert werden könnten.

Wir möchten bezweifeln, ob es praktisch und für die Staatseinnahme erpresslich ist, wenn eine Industrie, wie es die Tabakindustrie ist,

derart stiefmütterlich behandelt wird, dass man ihr die nothwendigsten Investitionen entzieht. Sprächen nicht alle Umstände dafür, dass sich diese Investitionen glänzend kapitalisiren liessen, auch dann müsste, mit Rücksicht auf das grossartige Ertragnis welches das Tabak-Monopol liefert, Investitionen gemacht werden, die zum Betriebe derselben unentbehrlich sind. Nun aber lässt sich an der Hand vollständiger sicherer Daten nachweisen, dass auch jede neu errichtete Fabrik im Verlaufe von einigen Jahren glänzend im investirten Kapital verzinst, weshalb auch die schleunige Errichtung solcher ein Gebot der zwingenden Nothwendigkeit, wie auch wirtschaftlichen Interesses ist.

Vermischtes.

Die Offertverhandlung wegen der Grosstrafik in Neupest hat am 8. Juli 9 Uhr Früh bei der kön. ung. Finanz-Direktion stattgefunden. Nachdem Finanz-Direktorstellvertreter, Herr Finanzrath Hilberth, den Anwesenden mitgetheilt hatte, dass er im Sinne der Konkursausschreibung die Verhandlung eröffnete, constatirte er den Einlauf von sechzehn Offerten, die der Reihe nach eröffnet und vom Finanz-Sekretär Herrn Szikszay verlesen wurden.

Eingereicht hatten:

	Prozent
Teicht Ignatz, Ujpest	0.7
Schwartz Lipót, Ujpest	0.6
Ózv. Berkovics Imréné, Ujpest	0.7
Veszprémi József, Ujpest	0.98
Wahlstreich Imre, Ujpest	0.5
Heller A. és neje, Márm.-Sziget	1.3
Ruhmann Ödön, Budapest	1.97
Link Bernát, Ujpest	0.97
Deutsch Hermann, Polgári	0.64
Mátsáko József, Budapest	1.4
Marton J. K. Nyitra	0.65
Löwi Adolf E. és Aczél Gyula, Ujpest	0.9
Steiner József, Budapest	2.21
Körpésd Lajos, Ujpest	0.7
Deutsch Zsigmond, Ujpest	0.66
Kovács R. József, Budapest	0.7

Nach Fertigstellung des Protokolles wird dasselbe in Begleitung der eingelaufenen Offerte an das Finanz-Ministerium geleitet, wo über dieselben in der XIII. Abtheilung die Referate geschätzt, beziehungsweise die Vorschläge behufs Ertheilung der Lizenz an einem der Offerten, gemacht und höheren Ortes unterbreitet werden.

Nagy- és kistőzsdék figyelmébe!

POJATZI FL. és TÁRSA

es. kir. szabadalmazott gyufanemű gyára DEUTSCH-LANDSBERGBEN (Graz mellett)

ajánlják legjobb minőségűeknek elismert gyufa-gyártmányait és pedig egy **kénes-**, mint különösen **s alon-gyufájokat**.

E gyufa-gyártmányok Magyarországon nagy kedveltségnek és rendkívüli keresletnek örvendenek, főleg a

Millennium-gyufa,
Magyar korona-svédgyufa,
Magyar honvéd-szobor-gyufa,
Krokodil-gyufa és
Magyar Imperial-gyufa

elegáns kerek dobozokba csomagolva, melyek kiváló magyar államférfiak arczképeivel díszítvék.

Rips-gyufa dobozokban és csomagokban kapható.

Kérjük szives rendeléseiket közvetlenül **Deutsch-Landsbergben** intézni. A legolcsóbb ártételeket tartalmazó árjegyzékünkkel szivesen szolgálunk. — **Budapest és közvetlen környéke részére VII., Rombach-utca 8. sz. alatt van raktárunk.**

POJATZI FL. és TÁRSA

es. k. szabadalmazott gyufanemű gyára

DEUTSCH-LANDSBERGBEN (Graz mellett).

FELTÜNŐ UJDONSÁG.

Delice

Minden hirdetés felesleges, a dohányzó egyszer veszi és többé mást nem szíhat.

legjobb valódi francia

SZIVARKAPAPIR ÉS SZIVARKAHÜVELY!

GYÁRI RAKTÁR:

GOLDZIEHER GÉZÁ-nál

BUDAPEST, V., SAS-UTCZA 29. SZÁM.